

Zbigniew Janusz Bielecki, ur. w 1954 r. w m. Zakopane

Był pracownikiem Huty im. Lenina w Krakowie – Nowej Hucie i uczestnikiem strajku okupacyjnego w hucie w dniach 13 - 16 grudnia 1981 r., stanowiącego wyraz protestu wobec wprowadzenia stanu wojennego.

W dniu 5 listopada 1982 r. został powołany do odbycia ćwiczeń wojskowych w Wojskowym Ośrodku Internowania w Czerwonym Borze, w którym przebywał do dnia 3 lutego 1983 r.

Jadwiga Barbara Czajkowska, ur. w 1933 roku w m. Poznań

Prowadziła działalność w podziemnych strukturach NSZZ „Solidarność” w środowisku toruńskiej oświaty. Po wprowadzeniu stanu wojennego kolportowała prasę podziemną oraz przechowywała zbiory biblioteki wydawnictw niezależnych. Wchodziła w skład Tajnej Komisji Zakładowej „Solidarności” Nauczycielskiej. Zbierała składki członkowskie oraz pomagała rodzinom osób uwięzionych i zwolnionych z pracy. Działała w Duszpasterstwie Nauczycieli. Udostępniała swoje mieszkanie na potrzeby organizacji obrad Regionalnej Komisji Wykonawczej w Toruniu, będącej lokalną strukturą podziemnej „Solidarności”. Działalność zagrożoną odpowiedzialnością karną lub represjami prowadziła do 1989 r.

Bogdan Adam Dzakanowski, ur. 1963 r. w m. Lubawka

W 1982 r. w Bydgoszczy współpracował przy produkcji i rozpowszechnianiu nielegalnie wydawanych druków. Wziął udział w rozrzuceniu ulotek w Domu Towarowym „Jedynak” w Bydgoszczy oraz akcji malowania napisów na murach. Ponadto uczestniczył w kolportażu drugoobiegowego pisma „Serwis Informacyjny”. Podczas pielgrzymki na Jasną Górę w lipcu i sierpniu 1982 r. rozprowadzał wśród pielgrzymów emblematy i chorągiewki z napisami: „Bądź gotów”, „Czuwaj”, „Solidarność”. W drugiej połowie 1986 r. uczestniczył w drukowaniu podziemnego pisma „Raport” ukazującego się na terenie Bydgoszczy. W listopadzie 1986 r. był współorganizatorem mszy świętej dla harcerzy w kościele pw. Chrystusa Króla w Bydgoszczy. Po nabożeństwie dystrybuował na terenie parafii chorągiewki z hasłami harcerskimi wykonanymi czcionką „solidarycą”, ulotki ze znakiem Polski Walczącej, zdjęcia Jana Pawła II i Lecha Wałęsy oraz inne podobne materiały. W 1987 r. uczestniczył w ogólnopolskiej głodówce młodzieży w kościele o.o. Jezuitów w Bydgoszczy, w której wzięło udział około 50 młodych ludzi odmawiających złożenia przysięgi wojskowej w jej ówczesnym brzmieniu oraz pełnienia służby wojskowej ze względu na swoje pacyfistyczne przekonania. Po zakończeniu głodówki został zatrzymany przez Służbę Bezpieczeństwa. W latach 1987-1988 był rozpracowywany przez SB w związku z podejrzeniem prowadzenia wrogiej działalności w środowisku harcerskim.

Mieczysław Krawczyk, ur. w 1955 r. w m. Borowiczki

W latach 1980-1982 należał do NSZZ „Solidarność” Zakładów Przemysłu Dziewiarskiego „Cotex” w Płocku. W dniu 5 listopada 1982 r. został internowany pod pozorem ćwiczeń wojskowych w Wojskowym Obozie Internowania w Czerwonym Borze. Rzekome szkolenie wojskowe nie miało nic wspólnego z realizacją zadań związanych z obronnością państwa, podnoszeniem umiejętności

żołnierskich, a służyło walce z opozycją i było dotkliwą represją polityczną wobec wcielonych na ćwiczenia wojskowe. Dnia 3 lutego 1983 r. został zwolniony z odbywania ćwiczeń rezerwy.

Marianna Łaszewska, ur. w 1958 roku m. Zembrze

Została zatrzymana 30 stycznia 1982 r. i oskarżona przez Wojskową Prokuraturę Garnizonową w Bydgoszczy o popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że w okresie obowiązywania stanu wojennego od 13 grudnia 1981 r. do 29 stycznia 1982 r. na terenie Brodnicy, działając wspólnie z innymi brała udział w działalności nielegalnego związku o nazwie „Związek Walki o Niepodległość”. ZWoN przyjął za cel swojej działalności sporządzanie i kolportowanie ulotek oraz malowanie w miejscach publicznych haseł nawołujących do organizowania oporu przeciwko władzy i stanowi wojennemu. Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy 20 marca 1982 r. skazał ją na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz orzekł pozbawienie praw publicznych na okres 3 lat, ponadto obciążył ją opłatą na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 4200 złotych oraz kosztami postępowania sądowego. Areszt tymczasowy i karę odbywała w Zakładzie Karnym w Bydgoszczy-Fordonie, w okresie od 21 lipca do 18 listopada 1982 r. przebywała w ZK w Krzywańcu, a następnie aż do zwolnienia znów została osadzona w ZK Bydgoszczy-Fordonie. Wolność odzyskała 26 lipca 1983 r. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, którym darowano jej resztę kary na mocy przepisów ustawy o amnestii. W trakcie odbywania kary uczestniczyła w protestach więźniów (grupowych i indywidualnych), m.in. w głodówkach podejmowanych w walce o nadanie statusu więźnia politycznego. Była wielokrotnie karana dyscyplinarnie przez władze więzienne.

Paweł Milla, ur. w 1964 r. w m. Świecie n/Wisłą

We wrześniu 1987 r. wspierał działaczy Ruchu Wolność i Pokój, prowadzących protest głodowy w kościele pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Bydgoszczy. Pod koniec 1987 r. znalazł się w grupie studentów Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy, którzy podjęli działania w celu reaktywacji Niezależnego Zrzeszenia Studentów. Studenci WSP za datę reaktywacji NZS na tej uczelni uznali dzień 1 stycznia 1988 r., lecz w pierwszym okresie, nie chcąc się ujawniać, działali tajnie. We wrześniu 1988 r. Paweł Milla był charakteryzowany przez Służbę Bezpieczeństwa jako członek podziemnych struktur NZS w Bydgoszczy, który w ramach organizacji pełnił rolę osoby wspomagającej kolportaż prasy podziemnej. W latach 1988-1989 był rozpracowywany przez SB. Ponadto w październiku 1988 r. wziął udział w jawnym zebraniu założycielskim Akademickiego Związku „Pokolenie” (organizacji o profilu katolickim) podczas którego pełnił funkcję Przewodniczącego Komitetu Założycielskiego.

Grzegorz Janusz Słaboń, ur. w 1964 r. w m. Bydgoszcz

W latach 1979-1980 aktywnie zaangażował się w działalność niezależnych organizacji młodzieżowych w Bydgoszczy. Był jednym z założycieli Związku Młodzieży Niezależnej, Konfederacji Niezależnej Młodzieży Polskiej a także członkiem Ruchu Młodzieży Szkolnej, stowarzyszenia działającego przy Międzyzakładowym Komitecie Założycielskim NSZZ „Solidarność”. Dnia 12 sierpnia 1981 r. brał udział w akcji kolportażu ulotek Regionalnego Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania w Bydgoszczy. Od 1982 r. był zaangażowany w działalność Prymasowskiego Komitetu Pomocy Więzionym i ich Rodzinom działającym przy Bazylice św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy. W 1983 r. zajmował się redagowaniem pisma „Głos Wolnego Ucznia”, które było adresowane do młodzieży szkół średnich. W dniu 13 lipca 1984 r. został zatrzymany, a następnego dnia tymczasowo aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym w

Bydgoszczy w związku z podejrzeniem, że od 1984 r. do 13 lipca 1984 r. w Bydgoszczy rozpowszechniał i przechowywał druki oraz inne pisma b. NSZZ „Solidarność”. Podczas przeszukania jego mieszkania, zakwestionowano m.in. egzemplarze „Tygodnika Mazowsze”, „Bydgoskiego Podziemnego Serwisu Informacyjnego”, broszury i ulotki nawołujące do bojkotu wyborów. Postanowieniem Prokuratury Wojewódzkiej w Bydgoszczy z dnia 26 lipca 1984 r. uchylono areszt tymczasowy na podstawie ustawy o amnestii. Tego samego dnia został zwolniony z aresztu, a 1 sierpnia 1984 r. śledztwo zostało umorzone. Od 1986 r. był członkiem Konfederacji Polski Niepodległej, gdzie prowadził działalność kolportażową. Z powodu swojej działalności otrzymał zastrzeżenie wyjazdu za granicę w okresie od 16 lipca 1984 r. do 16 lipca 1986 r.

pośmiertnie

Krzysztof Grupa, ur. w 1954 roku w m. Toruń

Od sierpnia 1980 r. do wprowadzenia stanu wojennego w dniu 13 grudnia 1981 r. był działaczem NSZZ „Solidarność” w Przedsiębiorstwie Transportu Handlu Wewnętrznego w Toruniu, pełniącym funkcję przewodniczącego Zakładowej Komisji Rewizyjnej. W okresie od 5 listopada 1982 r. do 2 lutego 1983 r. został powołany do odbycia ćwiczeń wojskowych rezerwistów w 36. Pułku Zmechanizowanym 8 Dywizji w Trzebiatowie (JW 3126). Niniejsze ćwiczenia nie miały nic wspólnego z realizacją zadań związanych z obronnością państwa, czy podnoszeniem umiejętności żołnierskich, lecz stanowiły formę walki z opozycją i represji politycznej. Celem powołania rezerwistów na ćwiczenia wojskowe miało być odizolowanie przeciwników politycznych i nie miało oparcia w obowiązującym porządku prawnym.

Piotr Waldemar Jurecki, ur. w 1964 r. w m. Bydgoszcz

W stanie wojennym, będąc uczniem Zespołu Szkół Zawodowych nr 4 w Bydgoszczy sporządzał oraz rozprowadzał w bydgoskich szkołach oraz na terenie miasta materiały opozycyjne. Dnia 3 maja 1982 r. został zatrzymany i doprowadzony na rozmowę do Komendy Wojewódzkiej MO w Bydgoszczy z powodu udziału w akcji plakatowania miasta w dniu 30 kwietnia 1982 r. Tego samego dnia dokonano przeszukania jego miejsca zamieszkania w miejscowości Białe Błota. Po odbyciu czynnej służby wojskowej, w 1986 r. ponownie zaangażował się w działalność opozycyjną. Rozprowadzał wydawnictwa bezdebitowe w byłych województwach bydgoskim i toruńskim oraz nawiązał współpracę z Konfederacją Polski Niepodległej, której członkiem został w 1988 r. Był jednym z czołowych działaczy KPN w Bydgoszczy. W 1989 r. w jego mieszkaniu przy Aleji 1 Maja w Bydgoszczy mieścił się punkt kontaktowy organizacji. W dniach 12 i 13 kwietnia 1989 r. uczestniczył w spotkaniach z Leszkiem Moczulskim, odbywających się w kościele oo. Jezuitów pw. św. Andrzeja Boboli w Bydgoszczy, na których omawiano m.in. kwestie dotyczące kampanii wyborczej do Parlamentu.

Henryk Kapsa, ur. w 1947 r. w m. Zławieś Wielka

W 1980 r. był aktywnym działaczem i założycielem struktur NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” na terenie gminy Zławieś Wielka. Został członkiem Wojewódzkiego Komitetu Założycielskiego NSZZ RI „Solidarność” w Toruniu oraz członkiem Ogólnopolskiego Komitetu Założycielskiego NSZZ RI „Solidarność” w Warszawie. Był jednym z sygnatariuszy porozumienia zawartego 17 kwietnia 1981 r. w Bydgoszczy pomiędzy Komisją Rządową a Ogólnopolskim Komitetem Strajkowym NSZZ RI „Solidarność” i Ogólnopolskim Komitetem Założycielskim NSZZ

RI „Solidarność”. Brał aktywny udział w strajku okupacyjnym rolników w siedzibie PP „Cukrownie Toruńskie” od 12 listopada do 13 grudnia 1981 r., podczas którego pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Strajkowego NSZZ RI „Solidarność”. W związku z prowadzoną działalnością związkową został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Potulicach w okresie od 19 grudnia 1981 r. do 24 lutego 1982 r. Po zwolnieniu z internowania, w latach 1982-1986 kontynuował działalność w podziemnych strukturach Ogólnopolskiego Komitetu Oporu Rolników, pełniąc funkcję szefa regionu toruńskiego. Zajmował się kolportażem nielegalnych wydawnictw, brał udział w spotkaniach działaczy opozycyjnych organizowanych na terenie kraju oraz prowadził działalność w Duszpasterstwie Rolników. W związku z aktywnością opozycyjną był inwigilowany przez Służbę Bezpieczeństwa w latach 1981-1986 r.

Ryszard Kozicki, ur. w 1935 r. w m. Grębocin

Był rolnikiem prowadzącym indywidualne gospodarstwo rolne w Grębocinie, zaangażowanym w działalność „Solidarności Chłopskiej”. Został przewodniczącym Gminnego Komitetu Założycielskiego NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” w Lubiczu, a także członkiem Prezydium Wojewódzkiego Komitetu Założycielskiego NSZZ RI „Solidarność” w Toruniu. W marcu 1981 r. wziął udział w Krajowym Zjeździe „Solidarności Wiejskiej” w Poznaniu. Wszedł również w skład Komitetu Strajkowego w czasie strajku okupacyjnego budynku „Cukrownie Toruńskie” w Toruniu. W okresie od 13 grudnia 1981 r. do 13 stycznia 1982 r. został internowany w Ośrodku Odosobnienia w Potulicach. W związku z istniejącą w PRL sytuacją społeczno-polityczną wyemigrował na pobyt stały do Francji w 1982 r.